

eller giver anledning til forudbetalinger, kan det dog bestemmes, at afgiftspligten er indtrådt allerede på tidspunktet for fakturaens udstedelse eller dog senest på tidspunktet for modtagelsen af forudbetalingen, og nærmere bestemt for et beløb svarende til fakturaens pålydende eller det modtagne beløb.

Artikel 7

1. »Indførsel af en genstand« foreligger, når denne genstand er kommet ind i indlandet i artikel 3's forstand.

2. Ved indførsel er afgiftspligten indtrådt på det tidspunkt, på hvilket genstanden kommer ind i indlandet. Medlemsstaterne kan imidlertid frit knytte merværdiafgiftsskyldens opståen til toldskyldens, udligningsafgiftsskyldens eller andre indførselsafgifters opståen, ligesom forfaldstiden for merværdiafgiftsskylden kan knyttes til toldskyldens, udligningsafgiftsskyldens eller andre indførselsafgifters forfaldstid.

Merværdiafgiftsskyldens opståen og dens forfaldstid kan på samme måde knyttes sammen, for så vidt angår leverancer af indførte varer, for hvilke der er givet henstand for told (herunder udligningsafgifter) og andre afgifter.

Artikel 8

Beskatningsgrundlaget er:

- Ved leverancer og tjenesteydelser, alt hvad der udgør modværdi for leveringen af genstanden eller tjenesteydelsen, indbefattet omkostninger og afgifter med undtagelse af merværdiafgiften selv;
- Ved de i artikel 5, stk. 3, a og b, nævnte udtagelser og anvendelser af genstande, indkøbsprisen for genstandene eller for tilsvarende genstande eller – i mangel af en indkøbspris – fremstillingsprisen;
- Ved indførsel af genstande toldværdien forhøjet med al i anledning af indførslen skyldig told (herunder udligningsafgifter) og andre afgifter med undtagelse af merværdiafgiften selv. Det samme beskatningsgrundlag skal anvendes, når genstanden er toldfri eller ikke er værditoldpligtig.

Hver medlemsstat kan for indførslen af genstande forhøje beskatningsgrundlaget med de yderligere omkostninger, der opstår indtil bestemmelsesstedet, og som ikke er indeholdt i dette grundlag (emballage, transport, forsikring o.s.v.).

Artikel 9

1. Merværdiafgiftens normalsats fastsættes af hver medlemsstat til en bestemt procentsats af beskatningsgrundlaget ens for leveringer af genstande og for tjenesteydelser.

2. Bestemte leverancer og bestemte tjenesteydelser kan imidlertid underkastes højere eller reducerede satser. Hver reduceret sats fastsættes således, at det normalt er muligt at foretage fradrag for den samlede efter artikel 11 fradragsberettigede merværdiafgift i det afgiftsbeløb, der fremkommer ved anvendelsen af denne sats.

3. Den sats, der skal anvendes ved indførsel af en genstand, er den samme, som anvendes ved levering af en tilsvarende genstand i indlandet.

Artikel 10

1. Følgende ydelser fritages for merværdiafgiften på betingelser, som fastsættes af hver medlemsstat:

- Leverancer af genstande, der forsendes eller bringes til steder uden for den pågældende medlemsstats anvendelsesområde for merværdiafgiften;
- Tjenesteydelser, der vedrører de under a nævnte genstande eller genstande i transit.

2. Med forbehold af den i artikel 16 nævnte konsultation kan tjenesteydelser, der vedrører indførslen af genstande, fritages for merværdiafgiften.

3. Hver medlemsstat kan med forbehold af den i artikel 16 nævnte konsultation fastsætte andre fritagelser, som den anser for nødvendige.

Artikel 11

1. I det omfang genstande og tjenesteydelser anvendes til virksomhedens formål, er den afgiftspligtige berettiget til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage følgende beløb:

- Den merværdiafgift, som faktureres ham for genstande, der er leveret ham, og for tjenesteydelser, der er præsteret for ham;
- Den merværdiafgift, som er erlagt for indførte genstande;
- Den merværdiafgift, som han har erlagt for den i artikel 5, stk. 3, b, nævnte anvendelse af genstande.

2. Ikke fradragsberettiget er den merværdiafgift, som hviler på genstande og tjenesteydel-